

ПОПЕЧИТЕЛСТВУ ПРАВОСУДИЈА.

Дејствијем изванредног и апелационог суда више свештеника осуђено је на разне казни, за преступлења излеђена од комисија изаслани за извиђивање тужби противу чиновника, свештеника, учитеља и кметова. Да не би свештеници казни ове на понижење светог чина и звања илвог, и на непристојни начин издржавали, ја налажем попечителству правосудија, да с места налог на све судијске и полицајне власти изда, да се ни једна казна над свештеницима од изванредног и апелационог суда изречена не извршује, но да се сва акта о томе сакуче и попечителству правосудија пошаљу, а оно да ји апелаторијалној конвенторији спроведе, која ће по имајућем од мене упутствију знати шта ће с истима чинити. Ово решење моје односи се чисто на казни, а никак о на накнаду, на коју би кои свештеник од изванредног и апелационог суда осуђен био, коју ће паравно морати на сваки начин исплатити.

В№ 1154.

21. Априла 1860 год.
у Топчидеру.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ

*Заступник представника кани.
и полек. вностр. дела,*

К. Цукић.

РАСПИС

попечителства унутр. дела свима окр. начелништвима
и управит. вар. Београда.

Попечителству внутрени дјела долазе од ово неко доба известија са више страна, како је тај или онај практикант, извршујући које какове продаје, или рукујући депозитима у опште, учинио злоупотребење са толико и толико нована.

Суде, које су практиканти на тај начин упропастили до сада, износе страота велику цифру. Прелазећи многе случаје, напомиње се овде, како је само један практикант известног началничества, рукујући депозитном касом, упропастио преко 35.000 гроша.

Попечителство внутрени дјела не увиђа ништа, што би началничества, или среске началнике, могло оправдати у томе, што тако велика поверења практикантима поклањају, јер расписом од 9. Септембра 1846 год. П№ 4740. прописано је како се, и на који начин, имају касе депозитне поверити једноме лицу из персонала началничества; а по себи се разуме, да лице то мора бити указно. Шта су пак практиканти, и како се они имају сматрати, казано је јасно у уредби од 23. Јулија 1845 год. В№ 1117.

С призрењем дакле на све то, јасно је, да сваки онај старешина началничества, или среза, који повери практиканту да што прода, наплати, или депозитном касом рукује, чини то само на своју сопствену одговорност. Но при свем том ипак је попечителство ово нашло за нуждно најозбиљније опоменути овим све полицајне власти, да се узму на ум и да

никаково извршење, које би ма какву новчану исплату за собом донесло, а још мање руковање депозитним касама, не-поверавају практикантима, као простим правитељственим служитељима и као лицама, која се тек приутовљавају за указне служитеље.

Који пак старешина началничества, или среза, противно изложеноме узради, нека још сад зна, да ће морати сам из своје сопствености све накнадити што практикант упропасти, а притом још и казнити се по закону за непослушност наредба веће власти.

Овом приликом, а у свези са означеним расписом од 9. Септембра 1846 год., попечитељство препоручује свима реченим властима, да оне бар по једанпут у месец дана, прегледе депозитне касе оних указних лица, којима су исте поверене; јер, на жалост, има такође много случајева, гди су и под руковањем оваквих лица, грдне суме упропаћене.

Прегледавши тако сваку под ведомством својим стојећу депозитну касу, дакле и касу извршитеља, гди ови постоје, дотични старешина дужан ће бити свагда, кад какво злоупотребење, или недостатак примети, то одма овамо попечитељству јавити, како би оно даље, што му надлежи, предузети могло. Јер ко од старешина пропусти тако поступити, на би се доцније појавио недостатак, одговараће исто онако као и за практиканте, с том само разликом, што ће за ове сам искључиво одговарати за штету, на се после намиривати с њима како зна, а за оне друге, т. ј. указна лица, одговараће за накнаду у онолико, у колико такову упропастител не буде у стању сам подмирити.

Началничеству Н. налаже се, да се оно, и подведомствене му среске старешине, расписа овога најточније придржавају.

ИМ 5319.

11. Јула, 1860.
у Београду.

ПОПЕЧИТЕЉСТВУ ФИНАНСИЈЕ.

На предлог попечитељства финансије од 28. пр. ИМ 679, ја сам, согласно са закључењем Савета од 4. тек. М 512, решио и решавам: да се рачун началничтва окр. крагујевачког за 1859 годину прегледа а да се немора нов попис имања чиновничког за прошли 15 полгодија чинити, и да за мерило данка буде она процењена вредност имања чиновничког, коју је пописна комисија нашла, а не, коју су приватни проценитељи, како су кад хтели, и како је кад коме потреба била, поједином имању давали.

Моје попечитељство финансије нека се управља по овоме решењу.

ВМ 518.

7 Марта 1861 год.
у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

*Књажевски представник,
попечитељ иностр. дела,
Ф. Христић с. р.*